

Julegudstjenesten

"Julegudstjenesten har en naturlig plass i skolen og er en del av skolens kulturformidling".

Dette blir slått fast av statsråd Torbjørn Røe Isaksen, Vårt Land 17.12.15.

Samme dag har Rune Lie, fylkesleder i Sør-Trøndelag Human-Etisk forbund (HEF) et motinnlegg i Adresseavisen til red. Siri Wahl-Olsens gode og betimelige kommentar om det samme.

Lie reflekterer ikke over det faktum at ifølge skolens læreplan skal elevene få innsikt i religioners og livssyns **trospørelse**. Dette betyr blant annet at elevene også fysisk skal kunne være tilstede hvor dette skjer. Det er noe annet å være tilstede, enn å lese om fenomenet.

Julegudstjenesten må forstås i dette perspektivet.

Det blir en avsporing når Lie påstår at innsyn i trospørelse utelukkende er foreldrenes ansvar. Innsyn, innsikt og erfaring med trospørelse tilhører skolens kunnskapsoppdrag. Slik sett kunne det være interessant om HEF inviterte skoler til å overvære deres seremonier. De er også eksempler på livssynspørelse og ritualisering som er viktig for elevene å få en forståelse av.

Alle tros- og livssynssamfunn i landet får økonomisk støtte fra staten for å kunne drive opplæring av sine medlemmer,- dette gjelder også HEF.

Skolens julegudstjeneste er ikke en del av kirkas trosopplæring.

Det stemmer at flertallet av Stålsettutvalget understreker at deltakelse i julegudstjeneste må være basert på et aktivt valg. Men Lie viser ikke til utvalgets grunnleggende prinsipper i pkt. 8; "Alle bør akseptere å bli eksponert for andres tros- og livssynspørelse i det offentlige rom"; - et samfunnsideal om åpenhet i tros- og livssynsutfoldelse. Religion og livssyn hører ikke bare hjemme i folks private liv - eller i lukkede fellesskap knyttet til tros- og livssynssamfunnenes interne virksomhet. Tros- og livssynspørelse må også utfolde seg i det offentlige rom. Dette betyr at samfunnet må ha et aktivt forhold til verdier og livssyn, ikke et nøytralt som Lie postulerer.

Grunnlovens § 2 sier at vårt samfunn skal bygge på «vår kristne og humanistiske arv». Dette uttrykker langt fra nøytralitet i verdier og livssyn, likeså Opplæringslova, paragraf 1.

I julegudstjenesten blir elevene kjent med vår viktige kristne kulturarv. De får anledning til å synge julesalmer, høre juleevangeliet og oppleve kristen og humanistisk arv og tradisjon i praksis. Julegudstjenesten er en del av skolens kulturformidling.

Tor Singsaas
Biskop

Aud Kristin Saltvik Aasen,
Undervisningsrådgiver, Nidaros bispedømme